

serlig, hvormeget denne Mand har betalt i Forpagtningsafgift, har jeg fundet det billigt, om man vilde bevilge ham en lille Erstatning af 800 Kr. for hans lidte Tab. Sagen var jo for ved anden Behandling, hvor der fra Udvalgets Flertals Side var stillet Forslag om 1,500 Kr., hvilket blev forkastet. Da imidlertid det ærede Thing, som bemærket, har henvist Andragendet til mig, antager jeg ogsaa, at det er Thingets Villie, at denne Mand skal have nogen Erstatning, og jeg har efter bedste Skjønnement, at den kunde sættes til 800 Kr. eengang for alle.

Ordføreren (Bojsen): Det foreliggende Andringsforslag har ikke været Gjenstand for nogen Behandling af det Udvalg, der har behandlet Lovforslaget. Jeg kan derfor ikke formelt udtale mig om Udvalgets Stilling dertil; men jeg har Grund til at tro, at jeg ialtsald paa Udvalgets Flertals Begne kan anbefale Forslagets Vedtagelse. Det gaar ud paa at give omtrent Halvdelen af den Sum, som tidligere var foreslaaet til den Paagældende. — Overfor den høitærede Kultusministers Udtalelse om Dyrtidsalløget skal jeg kun bemærke, at det maa vist være en Fortalelse af den meget ærede Minister, naar han sagde, at Forslaget om Dyrtidsalløget paa Tillægsbevillingsloven vil finde sin Afgjørelse paa Finansloven for det løbende Finansaar. I den Form kan det vist ikke have været den høitærede Ministers Mening at ville udtale sig; thi det er givet, at Afgjørelser paa Tillægsbevillingen for det foregaaende Finansaar kan ikke ske ved Afgjørelser paa det følgende Aars Finanslovsforslag. Jeg opfatter den høitærede Ministers Ord saaledes, at han gaar ud fra, at den Afgjørelse, som maatte komme tilstede med Hensyn til Finansloven for indeværende Aar formentlig eventuelt skulde gjøres gjældende ved en Tillægsbevilling for det foregaaende Aar. Dette er altsaa Regeringens Opfattelse, og for saa vidt har jeg ikke videre Grund til at modsige det; men jeg skal dog bemærke, at jeg ser ikke, at det er fornødent at gjøre det foreliggende Tillægsbevillingslovsforslag afhængigt af en saadan eventuel Afgjørelse paa Finanslovsforslaget for det indeværende Finansaar; thi det er jo klart, at, hvad man end maatte ville beslutte med Hensyn til at give en Afgjørelse paa Finanslovsforslaget for det indeværende Finansaar tilbagevirkende Kraft til det foregaaende Finansaar, eller hvad Andet man maatte blive enig om at bevilge for det allerede tilbagelagte Finanssaars Bedkommende, saa staar man fuldstændig frit lige overfor en saadan Beslutning, selv om den Tillægsbevillingslov, som her foreligger, blev endelig ved-

tagen i den Stikelse, som den nu har; thi Rigsdagen og Regeringen ere ingenlunde afskaarne fra at kunne give mere end een Tillægsbevillingslov. Jeg skal saaledes henstille til Regeringen, om den maatte finde Anledning til at standse Behandlingen af det foreliggende Lovforslag af Hensyn til Dyrtidsalløget, som paa ingen Maade behøver at være givet ved denne Lovs Fremme.

Berg: Paa Grund af, at Folkethinget enstemmig har henvist Andragendet fra Kroforpagter Tappe om en Hjælp — jeg vil hellere kalde det saaledes end en Erstatning — i Anledning af hans Stilling paa Grund af den omhandlede Forpagtning af Søvs Søer, vil jeg ikke modsætte mig den høitærede Ministers Forslag om den Hjælp, han her foreslaar, uagtet selv den forekommer mig vel høi. Der er jo en formel og konstitutionel Grund for den høitærede Minister til at tage denne Sag i sin Haand efter Henvisningen, og den maa vi agte og høre de passende Konsekvenser af. Naar den høitærede Minister har undersøgt denne Sag og tror at kunne skønne saaledes, forekommer det mig ikke, at der er Anledning for os til at gjøre nogen videre Ophævelse, selv om vi kunde mene, at man kunde have været med til at sætte Hjælpen nogle Hundrede Kroner lavere. Det Principielle i Sagen, hvorvidt man overhovedet skal yde saadan Hjælp, afgjøres ikke ved dette Forslag. Spørgsmaalet om Henvisningen af Andragendet er jo nu afgjort. Er der derfor overfor Principet sket nogen Feil, er den sket ved, at man henviste et saadant Andragende. Det var kun Maaden at udføre Henvisningen paa, som jeg modsatte mig ved forrige Behandling af Sagen, hvad Thinget var enig med mig i; denne Maade at udføre Henvisningen paa har den høitærede Minister skjønnat kunde ske anderledes, og dette Skøn skal jeg altsaa forsaavidt tiltræde.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Det af Kirke- og Undervisningsministeren stillede Andringsforslag (se Liddenden Sp. 5756)

vedtoges med 71 St. mod 1.

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges enstemmig med 80 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Lands-thinget.